

Pogezana

Kochane dzieci, kraina w której leży Elbląg to pruska Pogezania. Nazwę swą, kraj zarośli otrzymała ponieważ tak właśnie wyglądała roślinność tej ziemi. Bagna, sitowie, ciernista jeżyna i olszyna.

Więc nazwa od sitowia. A może po ślicznej kapłance, wróżbitce, córce pewnego możnego człowieka, kogoś z najbliższej świty przywódcy plemienia Prusów zamieszkującego dzisiejsze elbląskie okolice, którą oddał bogom na służbę. Nic o nim nie wiemy, córka natomiast miała na imię Pogezana.

„Co robisz Pogezano?
Płąsam w Świętym Gaju,
wianek mam na głowie,
choć bliżej, nie bój się
co cię czeka, powiem.

Pogezano, Pogezano,
czoło ci się chmurzy!
-Jakiś cień na drodze,
orszak widzę duży,
może obce wojsko,
może osadnicy.
Teraz widzę lepiej,
to chyba pątnicy.
Pojedziesz za nimi
daleko, w obce kraje
kiedy wrócisz ?
nie wiem, wróżba
nie podaje.
Dziękuję za wróżbę
i nisko się kłaniam.
Żegnaj, Święty Gaju
żegnaj Pogezana!”

Pojechał młody Prus w obce kraje, bo ciekawy był Świata bardzo, a młoda wróżbitka jeszcze go do tego wyjazdu zachęciła. Może trafił do chrześcijan. Kto wie. Historia nie podaje, a przecież wkrótce Świętopełk bardzo życzliwie orszak Wojciechowy przyjmował. Nawet łodzi użyczył dla przewiezienia misjonarzy chrześcijańskich przez Zalew Wiślany do osady Truso.

Helena Lenckowska, 61 lat
Licencja CC BY-SA Creative Commons 3.0.